

det til det høje Tings Vedtagelse. Jeg anser det for heldigt, at Mindretallets Forslag om at slette § 5, der indeholder Bestemmelsen om Dannelsen af den nødvendige Fond, ikke blev vedtaget, det vilde have været højst uheldigt, om man havde vedtaget, at Staten skulde være sin egen Assurandør og saa ikke havde en klar Bestemmelse om, hvorledes Erstatningen skulde udredes og hvorfra den skulde komme. Jeg har allerede sagt det før, og jeg gentager det her, at det store Spørgsmaal, vi behandlede i Gaar, om Genopførelsen af Christiansborg Slot, vistnok vilde have set ganske anderledes ud, dersom vi, da denne Ulykke indtraf, havde haft en stor Brandforsikringsfond.

I § 4 bestemmes, at Forretningerne ved Fondens Bestyrelse henlægges under Statens statistiske Bureau, og i den Anledning forøges Antallet af Fuldmægtige fra 4 til 5. Man var i Udvalget noget i Tvivl om det berettigede i denne Foranstaltning. Men den højtærede Minister gav saadanne Oplysninger, at man maatte erkende, at det var ganske nødvendigt for statistisk Bureau, naar det skulde have disse Forretninger, at faa yderligere Medhjælp. Det var Finansministerens Hensigt at sørge for, at der kom en særlig brandforsikringskyndig til denne Plads. Men det er jo godt nok, at man faar den fornødne Assistance til denne Del af Arbejdet, men man kan dog ikke være blind for, at jo mere Bureauets Virksomhed saaledes udvides, des større bliver ogsaa det Ansvar der paahviler Bureaudirektøren. Jeg henleder den højtærede Finansministers Opmærksomhed paa, om det i Længden kan gaa an, uden at honorere den paagældende Embedsmand derfor, at forøge hans Arbejde paa den Maade.

Det er jo Hensigten efter de forskellige Ministeriers Indstilling at fastslaa, hvilke af Statens Ejendele der skal indtages under Brandforsikringsfondens Virksomhed og hvilke ikke. Det er jo Meningen, at særlig brandfarlige Risikoer ikke skulle ind under den, men forsikres særskilt, og jeg vil da henstille, at man der tager særligt Hensyn til de danske Forsikrings- og Genforsikringsselskaber, saaledes at man, saavidt muligt, holder sig til disse.

Det er at haabe, at de Brandskader, for hvilke Staten selv løber Risikoen, maa blive saa smaa som muligt. Og sikkert er det, at der fra Statens Side kan gøres overordentlig meget for at afværge Brandfaren. Der er naturligvis allerede gjort

en Del, men jeg gaar ud fra, at man i Fremtiden i endnu højere Grad, naar man er sin egen Assurandør, vil gøre det mest mulige for at skærme Statens Bygninger mod Brandfare.

Tolderlund: Naar den ærede Ordfører udtalte sin Glæde over, at man ved 2den Behandling forkastede Forslaget om at udstemme § 5, kan jeg ikke dele denne Glæde. Jeg kan overhovedet ikke forstaa, at det her foreslaaede skulde være det eneste Middel til at danne en Fond. Jeg indrømmer, at naar man vil være Selvforsikrer, maa man have en Fond, men jeg er ikke enig i, at denne dannes paa den her foreslaaede Maade. Tværtimod beklager jeg meget, at man danner den ved at ophæve den i Lovforslaget omtalte Reservepensionsfond. Naar jeg alligevel vil stemme for Forslaget, er det af Hensyn til den Tilføjelse, som § 5 har faaet ved 2den Behandling, men jeg vil paa egne og de Medlemmers Vegne, der stille Ændringsforslag til § 5, udtale, at vi ikke ved at stemme for Lovforslaget paatage os noget Ansvar for, at denne Fond ophæves.

Rambusch: I Anledning af dette Lovforslag, der nu nærmer sig sin endelige Vedtagelse, vil jeg gerne gøre en Henstilling, særlig i Tilslutning til den ærede Ordførers Bemærkning om, at Staten bør gøre alt, hvad der kan gøres, for at formindske de betydelige Risikoer, der nu ville indtræde. Min Henstilling gaar nærmest ud paa at henlede Opmærksomheden paa, at der i den senere Tid er sket en saa betydelig Udvikling af selvallarmerende og selvslukkende automatiske Apparater, at det er af største Vigtighed nøje at holde Øje med denne Udvikling og benytte sig af saadanne Apparater, hvor de maatte egne sig til Indførelse. Ved alle saadanne Apparater, hvor fuldkomne de end ere, er der næsten altid den Mangel, at de dels kræve et stadigt omhyggeligt Tilsyn, dels fra først af ere ret kostbare at indføre, saaledes at de kun egne sig til Anbringelse i temmelig betydelige og kostbare Bygninger. Men netop disse to Betingelser ere til Stede i mange af Statens Bygninger. Jeg vil derfor gøre denne Henstilling til Finansministeren — ja, det træffer sig jo nu saa heldigt, at det er den højtærede Konseilspræsident, der er til Stede, thi Spørgsmaalet om Indførelsen af saadanne Apparater vil i Regelen sjældent komme til at foreligge for Finansministeriet, men under de forskellige Ministerier,